

Anlægsudvalget [Navn 2]
[Adresse 1] [Adresse 2]
/Her

Besvarelse af Anlægsudvalgets spørgsmål i forbindelse med Orienteringsmøde.

Brevdato: 26-05-2016
Sags nr.2016 - 6509
Dok. nr. 2852297

Indledning

Tak for invitationen til dette orienteringsmøde om FM16 punkt 119 om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en klar ejerstrategi for TELE-POST A/S inden sommeren 2016.

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf.: (+299) 34 50 00
Fax: (+299) 32 52 86
E-mail: isan@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Indledningsvist skal jeg gøre opmærksom på, at Udvalgets spørgsmål i høj grad vedrører liberalisering på teleområdet og derfor ikke har meget med TELE-POSTs ejerstrategi at gøre. Spørgsmålet vedrørende eventuel liberalisering træffes ikke i forbindelse med TELE-POSTs ejerstrategi, men som en selvstændig beslutning. Det er Naalakkersuisuts anbefaling, at man behandler TELE-POSTs ejerstrategi henholdsvis en eventuel liberalisering af fastnet- og mobiltjenesten som de separate emner, de er, for at skabe den nødvendige gennemsigtighed i den politiske proces.

Da en del af de af Udvalget stillede spørgsmål imidlertid henhører under Grønlands Selvstyre som ejer af TELE-POST, som er organisatorisk forankret i Formandens Departement, har jeg til brug for de følgende svar indhentet bidrag derfra.

Uafhængigt heraf, er jeg dog glad for, at få muligheden for at drøfte den samfundsøkonomiske konsekvensanalyse om liberalisering og forsyningspligtsanalysen som umiddelbart har givet anledning til debatten om liberalisering og de stillede spørgsmål. Rapporterne er en del af en flerårig proces som har til formål, at skabe grundlaget for politiske drøftelser og beslutninger af den fremtidige telepolitik. Herunder om der eventuelt skal ske yderligere liberalisering, eller om det for nuværende er mere hensigtsmæssigt at fastholde status quo.

Rapporterne har som en naturlig del af processen været i høring hos interessenter, herunder TELE-POST. Denne proces foregår fortsat på administrativt niveau, men er via høringer kommet til offentlighedens kendskab og dermed også til Inatsisartuts kendskab. Det er derfor naturligt, at interessen for rapporternes indhold har været stor. Da arbejdet på administrativt niveau med, at få skabt grundlaget for de politiske drøftelser i Naalakkersuisut mv., endnu er under udarbejdelse har Naalakkersuisut reelt endnu ikke drøftet rapporterne. Når grundlaget foreligger, vil Naalakkersuisut afholde et internt seminar for afklaring af politikken på området. Der vil formentlig blive drøftet forskellige scenarier, herunder et status-quo- og et liberaliserings-scenarie hvor fordele og ulemper ved de respektive scenarier vil blive præsenteret og drøftet. Efter behov og ønske kunne et lignende seminar afholdes for de relevante Inatsisartut-udvalg. Lad mig endvidere slå følgende fast. Processen med at få skabt en grundlag for politiske drøftelser, herunder rapporten om fastnet- og mobil liberalisering, omhandler

ikke privatisering af TELE-POST. Man kan sige, at TELE-POST allerede i dag er privatiseret, idet det som aktieselskab agerer fuldt ud i overensstemmelse med deres ejers ønsker og bestyrelsens holdning. Da selskabet imidlertid er 100% ejet af Grønlands Selvstyre, vil man dog kunne tale om yderligere privatisering, såfremt Selvstyret sælger dele af aktierne i TELE-POST. Der er ikke i Naalakkersuisut overvejelser om at sætte aktier til salg og dermed yderligere privatisering af TELE-POST.

Mht. eventuel yderligere liberalisering, er det tillige vigtigt at slå fast, at det ikke inden for rammerne af den nuværende teleforordning, er muligt at liberalisere infrastrukturen – altså selve de fysiske forbindelser mellem byer og bygder og til udlandet, herunder søkabel og radiokæder. Når der tales om yderligere liberalisering, handler det om, at Naalakkersuisut med Finansudvalgets godkendelse kan træffe beslutning om at liberalisere teletjenesterne, hvor nye teleudbydere kan købe sig adgang til TELE-POSTs infrastruktur og udbyde en tjeneste, som eksempelvis internetadgang eller mobiltelefoni. Selvstyrets eneret til tele-infrastrukturen bevares således under alle omstændigheder.

I det følgende besvares de af Anlægsudvalget fremsendte spørgsmål.

Spørgsmål 1

I den analyse, Telestyrelsen har fået udarbejdet, vurderes af det eneste høringssvar, der er fremkommet, at analysen er for mangelfuld og for fejlbehæftet til at kunne danne grundlag for en beslutning om yderligere liberalisering. Er der udarbejdet andre analyser end den nævnte?

Jeg skal indledningsvis præcisere, at der er kommet to høringssvar til rapporten.

Høringssvarerne fra TELE-POST og Mobilii finder henholdsvis, at rapportens beregninger af de samfundsøkonomiske gevinster under- og over-estimeres.

Høringssvarene kan fremsendes til udvalget, hvis det ønskes.

Der er umiddelbart 3 rapporter¹, der beskriver forsyningspligtsomkostningerne hos TELE-POST og bl.a. giver bud på forsyningspligtsunderskuddets omfang.

Spørgsmål 2

Hvem betaler for fejl-investeringer lavet af TelePost?

Der er ingen økonomiske relationer mellem Naalakkersuisut / Landskassen og Tele Greenland A/S, hvorfor dette anses for til at være et selskabsanliggende

Spørgsmål 3

Hvilke konsekvenser er der for TelePost når der foretages dårlige investeringer; eksempelvis det nye regnskabssystem?

¹ Andersen Management International fra november 2000, Ementor Danmark, februar 2004 (behandlet på forårssamlingen 2004 under pkt. 28), Copenhagen Economics, marts 2016

Det er umiddelbart et selskabsanliggende, at tage stilling til konsekvenserne af dårlige investeringer, da der ingen sammenhæng mellem Naalakkersuisut og Tele Greenland A/S er, hvorfor der må henvises til selskabet om besvarelse af dette spørgsmål.

Spørgsmål 4

Hvordan sikrer man med den nuværende regulering at TelePost foretager fornuftige investeringer?

Beslutninger om investering i ny teleinfrastruktur træffes i alene af koncessionshaver, da dette er et koncessionsanliggende.

Spørgsmål 5

Hvad motiverer TelePost til at foretage fornuftige investeringer?

Dette er et selskabsanliggende, og der henvises derfor til TELE-POST for et svar herpå.

Spørgsmål 6

Hvordan sikrer vi politisk indflydelse i serviceniveauet i hele Grønland med nuværende og kommende regulering?

For den ikke-liberaliserede del af telemarkedet sikres den politiske indflydelse via koncessionsbestemmelserne for TELE-POST. I praksis har det i høj grad været på TELE-POSTs initiativ, ved at selskabet har fremsendt en ansøgning om godkendelse af et nyt produkt eller ændring af et eksisterende produkt.

For den liberaliserede del af markedet og eventuelt yderligere liberaliserede områder, vil udgangspunktet være, at efterspørgslen og betalingsvilligheden bestemmer udbuddet af teletjenester. Naalakkersuisut vil derudover fastsætte en forsyningspligt, der skal sikre, at alle borgere i Grønland har adgang til teletjenester på et niveau, der understøtter at man er borger i det digitale Grønland.

Så både for den koncessionerede del og liberaliserede del af telemarkedet, er den politiske indflydelse på serviceniveauet i hele landet sikret.

Spørgsmål 7

Hvordan sikrer vi finansieringen af de politiske prioriteringer på teletjenester i det nuværende og kommende regi?

Dette er i udgangspunktet for nuværende et selskabsanliggende. I teleforordningen fra 2006 antages det, at de enkelte tjenester under koncession økonomisk kan bære sig selv. I praksis er det dog sket ved krydssubsidiering internt i TELE-POST.

For den liberaliserede del af telemarkedet sikres forsyningen via en forsyningspligt. Det forventes, at TELE-POST udpeges som forsyningspligtsudbyder. Hvis TELE-POST har et underskud som følge af pligten, vil underskuddet blive finansieret af teleudbyderne solidarisk. Så i et liberaliseret marked vil alle operatører bidrage til underskuddet på forsyningspligten.

Spørgsmål 8

Hvordan vil Naalakkersuisut sikre solidariteten med yderdistrikter og bygder?

Naalakkersuisut vil med fastsættelsen af en solidarisk forsyningspligt, der udvikler sig over tid sikre, at samtlige borgere i Grønland har adgang til de teletjenester det kræver for at kunne fungere i det digitale Grønland.

Spørgsmål 9

Samfundet har en betydelig interesse i infrastrukturen, uden at eje den. Hvordan vil man for fremtiden sikre, at infrastrukturen bliver sikret vedligeholdt og udbygget?

Selvstyret har eneret til infrastrukturen mellem byer, bygder og udlandet. Derudover har selvstyret eneret til den kablede infrastruktur internt i byer og bygder.

Denne eneret vil Naalakkersuisut fastholde.

Under eneretten kan der gives koncessioner. I disse koncessioner kan der stilles krav til koncessionshaver. Dermed sikres en fortsat politisk kontrol med infrastrukturen.

Naalakkersuisut mener ikke, det vil være hensigtsmæssigt om man politisk skal tage stilling til hver enkelt investering i teleinfrastruktur.

Naalakkersuisut vil derfor med forsyningspligten opstille politiske krav til det serviceniveau som forsyningspligtsudbyderen skal levere.

Spørgsmål 10

Hvorfor er rapporten fra CE ikke længere tilgængelig?

CE rapporten har været tilgængelig i høringsperioden blandt interessenter. Tanken er, at når Naalakkersuisut har haft lejlighed til at behandle rapporten, vil den blive offentliggjort på Naalakkersuisuts hjemmeside.

Spørgsmål 11

De samfundsmæssige gevinster, som oprideses i rapporten, hvordan opstår de og hvordan får vi glæde af dem?

De samfundsmæssige gevinster opstår primært ved effektiviseringer i telebranchen. Forretningsmodeller tilpasses kunderne og der sikres bedre og mere effektive investeringer i infrastrukturen.

Spørgsmål 12

Hvordan er teletjenester defineret?

Som indledningsvist nævnt er grundlaget for at der kan træffes politiske beslutninger på et oplyst grundlag ved at blive udarbejdet. En del af dette arbejde går ud på, at undersøge konsekvenserne af en eventuel yderligere tjenesteliberalisering. En tjenesteliberalisering giver adgang for nye teleudbydere til at købe sig ind på TELE-POSTs infrastruktur. Dette adskiller sig som tidligere nævnt væsentligt fra en infrastrukturliberalisering. Endvidere vil jeg henvise til teleforordningen vedrørende selve definitionen af teletjenestebegrebet og til besvarelsen af spørgsmål 14 om fremtidsudsigterne for fastnet- og mobiltelefoni.

Spørgsmål 13

Hvad er de regulatoriske rammer nu og i fremtiden for teletjenester og teleinfrastruktur?

Naalakkersuisut vil fastholde eneretten til teleinfrastruktur mellem byer, bygder og udlandet. Eneretten vil blive udmøntet via koncessioner.

TELE-POST's kerneopgave er at sikre teletjenester og teleinfrastruktur til de grønlandske forbrugere, der er bedst og billigst. Naalakkersuisut ønsker at tilpasse koncessionshaverens aktiviteter i overensstemmelse hermed..

Med eventuel liberalisering af fastnet- og mobiltelefoni vil Naalakkersuisut samtidig pålægge TELE-POST en forsyningspligt. TELE-POST skal kompenseres for det underskud, der opstår på baggrund af forsyningspligten.

Der skal fastsættes regler for underskudsfinansieringen, så alle teleoperatører i Grønland solidarisk finansierer underskuddet ved forsyningspligten. Der skal sikres, at der er lige adgang til infrastrukturen. Naalakkersuisut har allerede vedtaget regler om regnskabsmæssig opsplitning af TELE-POST. Det første officielle regnskab afleveres til efteråret. Regnskabet skal sikre indblik i eventuel krydssubsidiering. TELE-POST har endvidere oprettet en engros-afdeling, hvor de nye operatører og TELE-POST detailforretning køber engros-tjenester. Såfremt det vurderes, at disse tiltag ikke er nok vil Naalakkersuisut vurdere om der skal ske en yderligere opsplitning af TELE-POST.

Der skal fastsættes minimumsregler om forbrugerbeskyttelse, så forbrugerne trykt og sikkert kan vælge den operatør, der bedst kan servicere deres behov. Der skal fastsættes regler for, hvordan kunder kan flytte deres telefonnumre imellem de forskellige operatører og hvordan trafik skal afregne mellem operatørerne.

Overordnet vil disse regler dog under alle omstændigheder skulle på plads, da dele af telemarkedet – internettjenesten - allerede er liberaliseret.

Spørgsmål 14

Hvad er fremtidsudsigterne for fastnet og mobiltelefoni?

Der sker i disse år en sammensmeltning mellem teletjenester og service leveret over internettet, også kaldet OTT (Over The Top)-service.

Jeg tror, vi alle kender og bruger Facebook og den tilhørende messenger applikation, hvor man kan sende beskeder og tale med hinanden. Ligesom vi alle kender Skype.

Nogle OTT-services, som fx Skype, Face Time, Messenger o.lign, vil muligvis på sigt helt eller delvist erstatte de almindelige teletjenester.

Fælles for OTT-services er, at disse ikke reguleres i teleforordningen, da de ikke er teletjenester eller teleinfrastruktur i teleforordningens forstand.

Der vil være et stigende konkurrencepres fra OTT-services mod fastnet og mobil-tjenesten, hvilket er en generel udfordring for de traditionelle teleudbydere og deres indtjening. Dette vil formentlig på et tidspunkt tale for liberalisering af tjenesterne da, TELE-POST herved via forsyningspligten kan få et eventuelt underskud dækket.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Knud Kristiansen